

рянія ставахъ между западныѣ държавы и Портата, нѣ което ни едно не можа да прѣсече.

Междусобіята въ Фець поискахъ намѣванъето на Портата въ дѣлата на тѣзъ държава. Една отъ противныѣ стѣрны повика на помощъ нашата на Триполи, а другата Португалцытѣ. Въ кръвопролитныя бой при Алказаръ-Кебиръ Турцытѣ побѣдихъ и бойното поле са покры съ 20 тысящи Португалцы, между които бѣше и тѣлото на португалскыя царь Севастіана. Портата получи за тѣзъ помощъ голѣмы подаръцы отъ побѣдившата стѣрна.

Като слушаше лекомысленныѣ придворны, Мурадъ отъ страни отъ работытѣ везирѣтъ Соколи и са прѣдаде невздръжно на наклонноститѣ си.

Персія отъ двѣ години бѣше пълна съ междусобія и придворныѣ съвѣтвахъ Султана да са въсползува отъ този случай и да покори тѣзъ страна. Съ два боя Турцытѣ усвоихъ цѣла Георгія и си я уздравихъ подъ своя власъ; тя са раздѣли на четири санджака. Най-послѣ, въ 1583, са покори и Дагестанъ. Турската войска искаше да продѣлжи своитѣ завоеванія, нѣ Персытѣ прибързахъ да заключятъ миръ, като оставихъ на Портата Георгія, Ширванъ, Ларистанъ, Тебризъ и една часть отъ Алдербайянтѣ.

На завръщанъето си отъ Персія, Еничерытѣ поискахъ възнагражденіе. Като видѣхъ че искатъ да имъ платѣтъ съ развалены пары, тѣ направихъ въстанъе и поискахъ смъртытъ на Дефтердарина, който бѣше главното лице въ туй плащанъе. Отъ тогазъ Еничерытѣ поченахъ да живѣѣтъ своеволно и да искатъ главитѣ, или сами да погубвѣтъ всичкытѣ сановницы, които са противяхъ на тѣхнытѣ ценія. Тѣ поченахъ да са мѣсѣтъ и въ политическытѣ работы и веднѣжъ поставихъ воевода въ Влашко.

Освѣнъ тѣзи немирства въ Цариградъ, и областитѣ бѣхъ пълны съ смущенія. Въ Азія, Египетъ и въ Будинъ ставахъ крѣвавы подиганія по причина на закѣсняванъето въ плащаніята на войскарытѣ.

При еничерскытѣ немирства въ Цариградъ върлуваше